

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Lidije Vukičević, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Branke Cvitanović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja M. M. iz Đ., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 12. lipnja 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika, KLASA: UP/II-008-07/18-01/322, URBROJ: 401-01/06-18-2 od 23. svibnja 2018.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika poništeno je rješenje bolnice K. T., broj: 05-10/15-2017 od 13. ožujka 2018. godine u dijelu u kojem je u točki 3. izreke odbijen zahtjev za pristup informacijama tužitelja u pogledu traženja životopisa članova Upravnog vijeća navedene bolnice. Točkom 2. izreke osporenog rješenja djelomično se odobrava tužitelju pravo na pristup preslici životopisa članova Upravnog vijeća u zadnjem sazivu (konstituirajuća sjednica) T. J., L. Ž., M. M., S. M. i B. L., na način da se prekriju osobni podaci: adresa, datum, mjesto i država rođenja, nacionalnost, državljanstvo, broj mobitela, adresa elektroničke pošte i vlastoručni potpisi. Točkom 3. izreke odbijena je žalba tužitelja u preostalom dijelu kao neosnovana te se nalaže bolnici K. T. da postupi sukladno točki 2. izreke ovog rješenja u roku od 30 dana od dana primitka rješenja.

U izjavljenoj tužbi tužitelj u bitnom navodi da je osporenim rješenjem onemogućen u dobivanju traženih preslika određenih dokumenata, odnosno oduzima mu se Ustavom Republike Hrvatske i zakonom zajamčeno pravo na pristup informacijama, odnosno pravo dobivanja zatraženih preslika dokumenta u zakonom propisanom obliku. Svi zahtijevani podaci (informacije) zatraženi su njegovim zahtjevom za pristup informacijama od 25. rujna 2017. godine, a kojeg je uputio bolnici K. T. Smatra da obrazloženje osporenog rješenja nije utemeljeno na zakonu i Ustavu Republike Hrvatske pa moli ovaj Sud da poništi rješenje te izda novo, odnosno da mu se omogući pristup traženim informacijama prema njegovom

zahtjevu od 25. rujna 2017. godine. Smatra da mu ravnateljica Ž. Z. i D. M., službenica za informiranje, do 11. siječnja 2019. godine nisu namjerno dostavile rješenje, kako bi prikrile moguće nepravilnosti i nezakonitosti, odnosno kaznena djela u bolnici, te ga na takav način pokušale spriječiti u podizanju tužbe protiv nezakonitog rješenja. Traži od ovog Suda da službenim putem zatraži svu dokumentaciju na uvid povodom njegovog zahtjeva, te da se pokrenu odgovarajući prekršajni i kazneni postupci protiv navedenih osoba. U privitku tužbe dostavlja presliku poštanske omotnice u kojoj je 11. siječnja 2019. godine zaprimio rješenje tuženika i presliku urudžbiranog zahtjeva za pristup informacijama te moli Sud da zakaže raspravu.

U odgovoru na tužbu tuženik navodi da u potpunosti ostaje kod svog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju rješenja, radi izbjegavanja ponavljanja. U odnosu na tužbene navode iznosi da je bio u obvezi sam provesti test razmjernosti javnog interesa te u istom postupku uzeti u obzir razloge za uskratu i za omogućavanje pristupa informacijama jer su povodom žalbe tužitelja u drugostupanjskom postupku dostavljene predmetne informacije. Ispitujući pravilnost provedenog testa razmjernosti prvostupanjskog tijela tuženik je izvršio uvid u informacije koje su predmet ovog postupka te uzeo u obzir da iste sadrže moguće razloge za ograničenje pristupa informacijama iz odredbe članka 15. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, kojom je propisano da ako informacija sadrži i podatak koji podliježe ograničenju iz stavaka 2. i 3. ovog članka, preostali dijelovi informacije učinit će se dostupnim. Tuženik je uvidom u informacije, izjave o nepostojanju sukoba interesa te životopise članova Upravnog vijeća utvrdio da sadrže osobne podatke članova, a iz provedenog testa razmjernosti prvostupanjskog tijela je vidljivo da nisu u dovoljnoj mjeri uzete u obzir odredbe članka 18a. Statuta bolnice K. T. (Č., K. T., ožujak 2017. godine), koji propisuje uvjete imenovanja članova Upravnog vijeća. U stavku 2. navedenog članka je propisano da o ispunjavanju uvjeta (stavak 1. istog članka) kandidat za člana Upravnog vijeća, između ostalog, prilaže životopis u kojem će obrazložiti ispunjenje propisanih uvjeta te ovjerenu izjavu o nepostojanju sukoba interesa. Navodi članak 57. stavak 3. Zakona o zdravstvenoj zaštiti (Narodne novine, broj: 150/08., 71/10., 139/10., 22/11., 84/11., 154/11., 12/12., 35/12., 70/12., 144/12., 82/13., 159/13., 22/14., 154/14., 70/16. i 131/17.) kojim je propisano da Upravno vijeće zdravstvene ustanove čiji je osnivač jedinica područne (regionalne) samouprave i grad ima pet članova i čine ga predstavnici: osnivača (predsjednik i dva člana), radnika ustanove (dva člana), a stavkom 6. istog članka je propisano da članovi Upravnog vijeća moraju imati visoku stručnu spremu.

Imajući na umu obavezu prilaganja životopisa te da su članovi Upravnog vijeća plaćeni iz javnih sredstava, u drugostupanjskom je postupku zaključeno da je primjenjiva odredba članka 15. stavka 5. Zakona tako da se navedenim životopisima može djelomično omogućiti pristup uz zaštitu određenih osobnih podataka i to adrese, datuma, mjesta i države rođenja, nacionalnosti, državljanstva, broja mobitela, adrese elektroničke pošte i vlastoručnog potpisa. Tuženik je zauzeo stav da ne prevladava javni interes u odnosu na te podatke, već potreba zaštite prava na ograničenje iz članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona, obzirom da bi omogućavanje pristupa podacima predstavljalo nepotrebno zadiranje u privatni život članova Upravnog vijeća prvostupanjskog tijela, te je sukladno tome trebalo prekriti navedene

podatke, kako je to navedeno u točki 2. izreke pobijanog rješenja. Tuženik je također zaključio da je prvostupanjsko rješenje pravilno i na zakonu osnovano u dijelu koji se odnosi na točke 1., 2. i 4. izreke te je stoga odlučeno kao u točki 3. izreke pobijanog rješenja kojom je u preostalom dijelu odbijena žalba.

U odnosu na tvrdnje tužitelja koje se odnose na dostavu rješenja, ističe da je iz dokumentacije u spisu predmeta razvidno da je prvostupanjsko tijelo u više navrata preporučenom poštom uz povratnicu pokušalo tužitelju dostaviti pobijano rješenje te dokumentaciju kako mu je to naloženo u točki 2. i 4. izreke, ali da tužitelj nije zaprimio rješenje, a što je vidljivo iz povratnica koje se nalaze u spisu predmeta. Tvrdnje tužitelja o nedostavljanju pobijanog rješenja kako bi ga se spriječilo u podnošenju tužbe smatra promašenim, obzirom da se rok za podnošenje tužbe računa od dana kada je tužitelj rješenje zaprimio.

Predlaže ovom Sudu da tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužitelj je nakon dostave odgovora tuženika na tužbu dostavio podnesak u kojem u cijelosti pobija navode iz odgovora tuženika na tužbu te ostaje kod tužbe i predlaže Sudu zakazati raspravu.

Tužba nije osnovana.

Postupajući po tužbi tužitelja, ovaj Sud je izvršio uvid u spis tuženika te u spisu priložene dokaze.

Prema ocjeni Suda, tužitelj osporava primjenu prava, radi čega Sud nije smatrao potrebnim održati raspravu.

Prvostupanjskim rješenjem bolnica K. T. djelomično je odobrila tužitelju pravo na pristup preslikama ovjerenih izjava o nepostojanju sukoba interesa navedenih u izreci rješenja, dok je odbijen njegov zahtjev u odnosu na te izjave tako da se zatamnivanjem prekriju podaci.

Rješenjem je odbijen zahtjev tužitelja u dijelu u kojem se traži dostava preslika životopisa za članove Upravnog vijeća u zadnjem sazivu (konstituirajuća sjednica odo 20. rujna 2017. godine), a odbačen njegov zahtjev u dijelu u kojem se traži dostava preslika svih ovjerenih izjava o nepostojanju sukoba interesa i životopisa za predsjednika i članove Upravnog vijeća bolnice K. T. od 1. siječnja 2012. godine do početka zadnjeg mandata Upravnog vijeća.

Osporenim rješenjem povodom žalbe tužitelja tuženik je poništio osporeno rješenje u dijelu u kojem je odbijen zahtjev kojim se traži pristup životopisima članova Upravnog vijeća bolnice te mu je odobreno pravo na pristup preslikama životopisa članova zadnjeg saziva (konstituirajuća sjednica), s time da se prekriju osobni podaci: adresa, datum, mjesto i država rođenja, nacionalnost, državljanstvo, broj mobitela, adresa elektroničke pošte i vlastoručni potpisi.

Proizlazi da je odbijena žalba u odnosu na zahtjev tužitelja koji se odnosi na dostavu preslika ovjerenih izjava o nepostojanju sukoba interesa i životopisa za predsjednika i članove Upravnih vijeća u ranijem sazivu od 1. siječnja 2012. godine, za koje informacije tužitelj smatra također da mu je trebalo odobriti pristup.

Tuženik je ocijenio da je pravilno odbačen zahtjev u odnosu na izjave i životopise za ranije razdoblje iz razloga što prvostupajnsko tijelo ne posjeduje izjave o nepostojanju sukoba interesa i životopise za te osobe.

Stoga je, prema ocjeni ovog Suda, osnovano, primjenom članka 23. stavka 4. Zakona, točkom 3. izreke osporenog rješenja odbijena žalba tužitelja u preostalom dijelu kao neosnovana, jer je navedenom odredbom Zakona propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se ta informacija nalazi.

Slijedom iznesenog Sud ocjenjuje neosnovanim prigovore tužitelja iznesene u tužbi, jer proizlazi da je postupak proveden pravilno, a obrazloženje osporenog rješenja sadržava razloge koje prihvaća i ovaj Sud, radi čega osporeno rješenje ocjenjuje zakonitim.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude, temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.).

U Zagrebu 12. lipnja 2019.

Predsjednica vijeća
Lidija Vukičević, v.r.